

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie **Ł. D.**
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 16 czerwca 2025 r.,
sygnalizacji skazanego o potrzebie wszczęcia z urzędu postępowania o
wznowienie postępowania zakończonego
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 29 maja 2023 r. II AKa 490/22,
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 24 maja 2022 r., XVI K 247/21
na podstawie art. 542 § 3 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- 1. stwierdzić brak podstaw do wszczęcia z urzędu postępowania o wznowienie postępowania,**
- 2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania.**

UZASADNIENIE

Skazany Ł.D. wniósł o zbadanie przez Sąd Najwyższy, czy podczas rozpoznawania jego sprawy przed Sądem Apelacyjnym i Sądem Okręgowym doszło do zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej wskazanej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., a w konsekwencji zwrócił się o rozważenie wznowienia postępowania w tej sprawie z urzędu.

Sednem wniosku jest wskazanie w jego uzasadnieniu, że sąd rozpoznający sprawę był nienależycie obsadzony, gdyż zachodzi wysokie prawdopodobieństwo, że w jego składzie zasiadała osoba, która otrzymała nominację sędziowską na wniosek tzw. Krajowej Rady Sądownictwa w składzie, który został ukształtowany ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 3).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powyższa okoliczność nie jest wystarczająca do wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego.

Jak wynika z pkt 2 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 "nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (...) zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.

Uchwała ta w swej treści stanowi zasadę wiążącą wszystkie składy Sądu Najwyższego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2021 r., I KZ 29/21, OSNK 2021, z. 10, poz. 41).

Podkreślić zatem należy, że odmiennie należy postrzegać sytuację należytej obsady sądu w zależności od tego, czy sąd ten jest Sądem Najwyższym czy sądem powszechnym. W pierwszym wypadku Sąd zawsze jest nienależycie obsadzony gdy zasiadają w jego składzie osoby powołane na wniosek tzw. Krajowej Rady Sądownictwa w trybie, który został ukształtowany ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. W drugim, ten sam fakt - zaistnienia wadliwego procesu nominacyjnego - powiązać

jednak trzeba z konkretnymi okolicznościami sprawy, tj. w stosunku do konkretnego członka składu Sądu orzekającego w sprawie, czego jednak Ł. D. w swym piśmie sygnalizacyjnym nie czyni.

W tej sytuacji podnieść należy, że Sąd Najwyższy nie dostrzegł zaistnienia żadnej z przesłanek określonych w art. 439 § 1 k.p.k., w tym w zakresie składu sądu, i to zarówno na etapie pierwszej, jak i drugiej instancji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do stwierdzenia, aby w omawianej sprawie zaistniały podstawy faktyczne i prawne uzasadniające wznowienie postępowania z urzędu w trybie art. 542 § 3 k.p.k.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]